To include a rolling pit

לאתויי בור המתגלגל –

OVERVIEW

רבא states that the צד השוה of the משנה includes a בור המתגלגל; if a person placed an obstacle in the רה"ר and it was sent rolling by the רגלי אדם (or the הה"ר), and did damage, there is a חיוב to pay. In some text the גמרא asks (a question similar to that which was asked in the case of אסו"מ), if the בור המתגלגל did damage while in motion, it is בור השוה it should be considered an אדם המזיק and no צד השוה מוספות שויי. היוב is required to teach us this תוספות חוספות גירסא from the text; however היום that it is the correct גירסא.

- בכל הספרים כתוב אי בהדי דקא אזלי קמזקי כחו הוא 5 ופירש הקונטרס דלא גרס ליה בכל הספרים כתוב אי בהדי דקא אזלי קמזקי כחו הוא damages while it is moving, it is his force'. However, רש"י in his explanation maintains that it should not be written in the text -

- משום דאמרינן לקמן בהמניח (דף כז,ב) אין דרכן של בני אדם להתבונן בדרכים - And the reason רש"י deletes this from the text is because the גמרא states later in פרק המניח; 'it is not customary for people to concentrate on the roads'. Therefore the people who kicked this בור המתגלגל cannot be held liable as if they were an אדם המזיק.

-⁷ובעל התקלה נמי אין לחייבו מטעם אדם המזיק אלא משום דחשיב כרוח מצויה והוי אשו And we can neither hold the owner of the obstacle liable as an אדם, but rather we can only hold him liable for a different reason; since the רבור by others may be considered similar to a usual wind, and therefore the בור בור מחגלגל can be considered as if it is his fire. However it cannot be considered is the reason מורס, 'אי וכו' כחו' is not רש"י is not the בדרכים of the people pushing it since אין דרכן של בנ"א אין דרכן של בנ"א it can only be considered (at most) as his של 8.

תוספות disagrees with י"רש"י:

 3 This is referring to the person who kicked the בור המתגלגל and caused it to do damage. If it is חייב as an and there is no need for the אדם המזיק.

¹ Some commentaries maintain that תוספות was not גורס, 'ורגלי בהמה'.

 $^{^2}$ בד"ה אי.

⁴ This reason is not mentioned in "רש"; it seems to be תוספות understanding of רש".

⁵ This reasoning is used there to explain the rule that if a person, while walking, accidentally broke someone's jug which was placed in the פטור , he is פטור from paying for the jug. The same would seemingly apply here.

⁶ The fact that אדם מועד לעולם even by an אונס, does not preclude that for certain אונסים a person is פטור.

⁷ One should expect that if an object is placed in the רה"ר, it will be kicked about by the גלי אדם ובהמה.

⁸ See 'Thinking it over' # 1.

ואין למוחקו בשביל כך -

And this phrase of 'אי בהדי דקא אזלי וכו' should not be deleted on account of this difficulty, that it is אין דרכן של בנ"א להתבונן בדרכים -

דלענין כדי שלא ילכו כל כך בחוזק שיתיזו ויזיקו דרכו להתבונן שפיר ⁹-For it is customary for people to concentrate properly, regarding that they should not walk so forcefully that they should fling objects and cause damage through this בור המתגלגל -

ולהכי פריך כחו הוא ויתחייב המגלגל הכל ולא בעל התקלה "-

And therefore the גמרא correctly asks that if the בור המתגלגל did damage while it was in motion then indeed it is מגלגל, and therefore the מגלגל should be totally liable; but the owner of the obstacle should not be liable.¹¹

תוספות anticipates a difficulty with the ruling that the בעל התקלה should be פטור:

ואף על גב דלגבי כלב שנטל החררה והלך לגדיש כולי (לקמן ד׳ כא,ב) -

And even though regarding the case in the משנה where a dog took a smoldering biscuit and went to a stack of grain, etc. The dog set the גדיש on fire through the burning coal attached to the biscuit. The משנה there rules what is the liability of the dog's owner -

ופריך בגמרא (דף כג,א) וליחייב בעל הגחלת נמי שהוא בעל התקלה" -

And the גמרא asks; that the owner of the coal should also be liable, for he is the owner of the damaging agent. Similarly here too, why does חייב maintain that only the מרא is מראב is according to the מרא there, the בעל התקלה should also be חייב!

תוספות distinguishes between our case and the case of the dog:

היינו משום דכלב לאו בר דעה הוא אבל הכא המקלקל¹³ בר דעה הוא - That is because the dog has no intelligence; therefore it is only fitting that the share in the liability; however, here the damager (the kicker) has intelligence; he knows what he is doing, therefore there is no reason to hold the בעל התקלה liable.

⁹ People may not be that careful when they walk that they should not trod on objects (as the גמרא), however, they should be careful enough when they walk not to kick objects that will cause damage.

¹¹ We must therefore conclude that the בור המתגלגל did not do any damage while it was in motion, for then it would be מולגל would be מולגל would be חייב as an אדם המזיק as and no צד השוה would be required. Therefore, we must say that the בור המתגלגל did damage after it came to a rest, and someone tripped on it.

 $^{^{12}}$ The גמרא there answered that the בעל הגחלת guarded the גמרא, therefore he is פטור.

 $^{^{13}}$ The marginal note amends this to read המגלגל (instead of המקלקל).

תוספות will now prove this point, that if the actual מזיק is a בעל דעה, the בעל התקלה is בעל בעה בעל בעל בעה ווספות

תדע דאם הדליק אש ובא אחר ושרף טלית חבירו -

You know that this is true; for if someone lit a fire and another person came and burnt a third person's שלית in this fire -

- ¹⁴או חפר בור ובא אחר ודחף שור חבירו לתוכו אין סברא שיתחייב בעל הבור או בעל האש Or if someone dug a pit and another person came and pushed a third person's ox into the pit; it is illogical that the owner of the pit or the owner of the fire should be liable. Here too, if the מגלגל is a בר דעה בעל הבור בעל הבור בעל הבור בעל הבור אוב. ¹⁵

תוספות was previously discussing the case where the stone was kicked by people who are בני דעה. Now חוספות discusses the case where the stone was kicked by animals.

- המגלגל ברגלי בהמה אם הזיק בהדי דאזלי יתחייבו שניהם בעל הבהמה ובעל התקלה And if it was kicked by the רגלי בהמה; if it caused damage while in motion, both the owner of the בהמה and the owner of the תקלה

תוספות anticipates a difficulty:

- והא דאמרינן לקמן בפרק הפרה (ד', נג,ב) שור ואדם שדחפו לבור אמרינן לקמן בפרק הפרה (ד', נג,ב) שור ואדם אחר אמרינן לקמן בפרק הפרה אחר states later in פרק; regarding an ox and a person who pushed someone into a pit, that -

לענין נזקין כולן חייבין דמשמע אפילו בעל הבור -

Regarding payment for damages, all are liable (the אדם, the בעל השור and the בעל and the בעל הבור . This indicates that even the הייב is הייב is הייב. This would contradict that which previously maintained that if a בעל הבור caused the damage then the פטור is בעל התקלה. Here too since the אדם pushed him into the בעל הבור should be בעל הבור 18

תוספות responds:

צריך לומר דמיירי אדם בלא כוונה דכיון דאין בכוונה כלל חייב בעל הבור כמו האדם -

¹⁴ The תורה holds the בעל הבור ובעל הבור liable for acts that occur naturally through their negligence; but not for damages that were caused by active intervention of בני דעה. See פּז (קפה -) קפּז ב. See הדושי ר"נ את' (קפה -)

¹⁵ [Even though] It is possible to differentiate between the cases which תוספות brings, where the person did the damage willfully, and the case of מגלגל where the kicking was not premeditated. Nevertheless, once it is established that by an פטור is בעל התקלה is hould be applied universally (whenever the מזיק is negligent).

¹⁷ The גמרא there reads as follows: אמר רבא שור ואדם שדחפו לבור לענין נזקין כולן חייבין לענין ארבעה דברים ודמי ולדות אדם there reads as follows: אמר רבא שור ואדם שדחפו לענין כולן מייבין ושור חייבין וכו שלשים של עבד שור חייב אדם ובור פטורים לענין כלים ושור פסולי המוקדשין אדם ושור חייבין וכו.

¹⁸ See 'Thinking it over' # 3.

It will be necessary to say that there we are discussing a case where the person caused the damage unintentionally, and since it was completely unintentional, the בעל הבור is liable, as is the person who pushed.¹⁹

חוספות anticipates an additional necessary qualification:

רבא דאמרינן (שם) לענין ד' דברים ²⁰ ודמי ולדות אדם חייב -And that which רבא states there, that regarding the 'four things' and the payment for the aborted fetuses; only the man is בעל השור ובעל הבור ; but not the

תוספות qualifies:

- האי ד' דברים היינו נזק²¹ צער וריפוי ושבת

These ד' דברים refer to שבת and בזק צער ריפוי

אבל בושת אין חייב עד שיתכוין כדאמר בהחובל (לקמן דף פו,א) However, the person is not liable for בושת unless there is intent, as the משנה states in פרק הפרה הפרה has already inferred that the cases there (in פרק הפרה is cases there (in אדם had no intent to damage (that is why the בעל הבור בעל הבור בעל הבור is [also]. If there is no intent there is no intent there is no the exclusion of הייב בושת בושת.

ולא הוי כארבעה דברים דלעיל²² דהתם לא חשיב נזק

And those ד' דברים mentioned there (in פרק הפרה) are not like the ד' דברים '' mentioned previously in our גמרא א ממרא we do not include ד' in the 'ד' דברים, however in בושת we do not include ד' דברים in the בושת.

תוספות anticipates one final clarification:

יהא דאמר (tקמן tג,ב) לענין כופר 23 שור חייב אור חייב הא דאמר (tקמן tג,ב) לענין כופר אחל אחל בד שור חייב אור מופר פרק מופר מופר מופר and the thirty שקלים אקלים payable to the owner of an עבד כנעני, that (only) the owner of the ox is הייב; not the

¹⁹ If it is done unintentionally, it is similar as if it was done by an animal; where תוספות previously cited that the בעל shares in the liability. See 'Thinking it over' # 4.

²⁰ When a person wounds another person he is liable for five types of payment; רבא .נזק, צער, ריפוי, שבת, בושת there just stated that concerning נזק, all three (בעל הבור, בעל השור, והאדם) are liable. However regarding the ד' דברים and only the הייב si אדם only the הייב אדם. Seemingly the ד' דברים would be referring to all the payments except for מוספות, which was mentioned in the previous case. There is however a difficulty with that assumption as תוספות continues to explain.

²¹ Seemingly the שור ובור also have to pay for נזק (as mentioned previously רבא). רבא may mean to say that only חייב is חייב for all the שור ובור (the שור ובור are only חייב for one of them [the [the [נזק]]).

 $^{^{23}}$ If a שור המועד להריגה (the value of either the מזיק or the ניזק) to the heirs of the deceased.

 $^{^{24}}$ If a שור המועד kills an עבד כנעני, the בעל השור pays thirty שקלים to the master of the עבד. In either case (by סופר or by שלעבד) the ox is stoned to death.

אדם nor the בעל הבור

צריך לומר דהיינו דוקא בכוונה אף על גב דלא הוי דומיא דאדם -It is necessary to say that this is only in a case where the ox gored with intent; even though it will turn out that the case where the ox (alone) is liable is not similar to the case(s) where the person is liable. The ox gored בכוונה, but the person

damaged שלא בכוונה. The reason we must assume that the ox gored בכוונה is because if -

: נלקמן ד' וה' ולקמן ד' הגא) דבשלא בכוונה ליכא כופר ושלשים של עבד בדאיתא בשילהי שור שנגח ד' וה' (לקמן ד' מגא): It was without שקלים payment or thirty שקלים for the killing of the tis taught in the end of 'פרק שור שנגח ד' וה'.

SUMMARY

תוספות accepts the גירסא סו 'אי בהדי דקא אזלי קמזקי היינו כחו' זירסא. The מגלגל is considered a פושע. The פושע. The פושע, for people should be careful not to fling items when they walk. A damage which was caused jointly by a בעל התקלה and another agent depends; if the damage was caused by a בר דעה the בעל התקלה (if the מזיק was a מזיק is also liable.

THINKING IT OVER

- 1. תוספות (in explaining רש"י) states that for the בעל התקלה the בעל would be considered מזיק while in motion. Seemingly גורס can also be גורס that אשנ א בהדי דאזלי קמזקי היינו אש 27
- 2. The מהרש"א maintains that the בעל התקלה is חייב משום בור 28 . Seemingly תוספות הוספות 28 . Seemingly הייב משום אם is חייב משום אש is חייב ברשות הניזק and אש is חייב ברשות הניזק and אוֹן מהרש"א's question?!
- 3. תוספות asks regarding שור ואדם שדחפו , why the חייב is בעל is הבור (since we maintain that when a מזיק is מזיק, the בעל התקלה is בעל Why did not מוספות ask why the חייב is בעל השור Would the בעל השור $?^{32}$

 $^{^{25}}$ There is כופר ושלשים only when there is a היוב סקילה on the שור on the היוב סקילה only when there is intent.

²⁶ See footnotes # 7 & 8.

²⁷ See אמ"ה וסוכ"ד אות יא.

²⁸ See footnote # 16.

²⁹ See footnote # 7.

³⁰ See סוכ"ד או יג (ויד) # 62 and סוכ"ד או יג.

³¹ See footnote # 18.

³² See נח"מ.

³³ See אמ"ה.

³⁴ See footnote # 19.

³⁵ See (לענין ד' דברים פטור)] כז,א (רוח שאינה מצויה).

³⁶ See חדושי ר"נ אות קפח.